

Geachte commissieleden,

Mijn naam is Sandra Pardoel en de afgelopen 16 jaar heb ik mij met hart en ziel ingezet om een positieve bijdrage te leveren aan een van de grootste uitdagingen van onze stad, namelijk kansarmoede en sociale ongelijkheid.

Inleiding/Probleem:

Twee weken geleden heb ik drie wethouders een brandbrief gestuurd over het bedreigde voortbestaan van Stichting De Katrol. Sinds het aanbestedingsgeweld in 2011 ook zijn grip op de welzijnsopdracht kreeg, heeft er een kaalslag plaatsgevonden in het sociale domein. Onder andere De Katrol, maar vooral de gezinnen die wij ondersteunen, zijn het kind van die rekening.

Als ik de voorjaarsnota lees zinkt de moed mij in de schoenen.

Echt ja, Rotterdam? bezuinigen op preventie?! Pijnlijk, want er liggen waardevolle kansen in preventie, **juist** in preventie. Alles wat wij nu aan de voorkant investeren hoeven wij later niet ook nog uit de 'publieke middelen' halen. Die hoge rekening hoeven wij dan, **in een tijd van enorme personeelstekorten**, niet aan de achterkant neer te leggen in extra kosten voor bijstand, schuldhulp en zorg.

Ik sta hier niet voor mezelf, maar voor de 125 gezinnen die wij jaarlijks bereiken, en hun kinderen in het bijzonder. Want het zou **niet uit moeten maken waar je wieg staat welke kansen jij later in je leven zult hebben. Helaas is dit wel zo, zeker in ons Rotterdam.** Onze jeugd verdient een gelijkwaardige en eerlijke kans op een kansrijke toekomst. Voorkomen is immers beter en goedkoper dan genezen.

Alle opgebouwde relaties, expertise en vooral; het opgebouwde vertrouwen van de ruim 1.400 gezinnen in De Katrol en daarmee in onze samenleving zullen hiermee verdwijnen. Pure kapitaalvernietiging.

Oorzaak:

Door de opzet van de aanbestedingsprocedure zijn wij als kleine maar zelfstandige organisatie steeds gedwongen geweest ons op voorhand bij een grote welzijns partij aan te sluiten. Daarna hebben wij geen enkele invloed meer op het verdere verloop en de uitkomst van de procedure.

Gevolg:

Door het verliezen van de hoofdaanbieder van de aanbesteding is De Katrol in een acute noodsituatie terecht gekomen; Alle gemeentelijke financiering is vorig jaar in 1 klap weggevallen.

Voor 2023 hadden wij de hoop om met **onze preventieve en integrale inzet (op armoede, onderwijs, welzijn en participatie) aansluiting te vinden via het RtCo (recht op samenwerking met de welzijns partijen) en het veelbelovende nieuwe onderwijs- en armoedebeleid.** Helaas blijkt dit alles een illusie.

Het gemeentelijk budget wordt voornamelijk via aanbestedingen verdeeld. Organisaties als De Katrol, maar ook bijvoorbeeld het al ter ziele gegane Thuis Op Straat, vallen door de kieren, of zeg maar gerust **sinkholes**, van dit beleid.

Wat hebben we zelf al gedaan:

Sinds vorig jaar hebben wij met hulp van velen, en met steun vanuit heel de stad, zoals dit college graag ziet, € 300.000,- uit de 'markt' gehaald om door te kunnen met waar wij voor zijn opgericht: kansen vergroten door **thuis het verschil te maken.**

Helaas, op dit moment staat onze organisatie op het punt om na de zomer alsnog de stekker eruit te trekken.

En nu:

Ik sta hier liever ook niet met opgehouden hand maar het kan niet anders. Wij onderzochten alle mogelijkheden tot financiering door 'private partijen', en hier liggen zeker kansen, **maar zonder structurele basisfinanciering vanuit de gemeente** maken wij hierop geen kans.

Geachte commissieleden, ik wil u nogmaals waarschuwen dat u de oren en de ogen van de wijken die u met uw 'Eén stadsbeleid', vanuit de haartvaten wilt verbinden, dreigt te verliezen. U heeft ons, en vele kloof dichters met ons, keihard nodig! Wij staan hier niet alleen, dit probleem geldt voor vele verschilmakers die onze stad rijk is maar **die** niet aan tafel komen. Geef ons een **echte structurele plek**, waarbij wij langdurig kunnen bouwen aan een sterkere en eerlijkere stad. Een Rotterdam dat ook u voor ogen heeft. Het toekennen van de Kinderrechten Award 2022 aan De Katrol bevestigt dit.

Maak aub niet de kapitale fout door te bezuinigen **op preventie en armoedebestrijding** en hou de sociale basis van Rotterdam gezond. Stop met het slopen van het sociale voorveld. **Investeer** -conform uw collegeprogramma- in het erbij houden van **alle** Rotterdammers.

Voorkom dat zij afhaken en geef gezinnen de kracht en biedt perspectief om hun eigenwaarde te hervinden.

Om zelf weer de regie van hun leven te durven pakken.

Want als wij inmiddels iets hebben geleerd van al die onderzoeken over armoede is het dat dit vraagt om **een lange termijn aanpak, vanuit relatie en vertrouwen en biedt ondersteuning op alle leefgebieden. Want een armoedeprobleem komt nooit alleen.**

Het kan en moet anders, want preventie loont ook aan de beleidstafel. Durf eens eerlijk te kijken naar de verkokering in het beleid dat u voert dat zogenaamd 'integraal' zegt te zijn. Geef kleine waardevolle stadspartners zoals De Katrol, maar met ons vele anderen, een eerlijke en duurzame kans.

Om samen te blijven werken aan de on-Nederlands grote opgave om armoede en sociale ongelijkheid in onze mooie stad te verkleinen. Opdat alle Rotterdammers gezond, vaardig EN waardig deel kunnen nemen aan onze samenleving.

PREVENTIE LOONT!

Dank u wel.

Bijlage: Brandbrief aan 3 wethouders

Betreft: Brandbief voortbestaan stichting De Katrol

Rotterdam, 7 juni 2023

Geachte wethouder Achbar,
Geachte wethouder Kasmi,
Geachte wethouder Yiğit,
Beste heren,

U kent onze stichting als een trouwe bondgenoot in het maatschappelijk voorveld van het Rotterdamse welzijnswerk. Zestien jaar lang nu gelden wij als een gewaardeerde stichting opererend op het snijvlak van welzijn, onderwijs en armoede in Rotterdam- Zuid. Jaren waarin wij vanuit relatie en vertrouwen en op uitnodiging 1.400 verschillende Rotterdamse gezinnen wisten te helpen, bij hen thuis, dus achter de voordeur.

Wat waren we dan ook trots toen we nog maar enkele maanden geleden uit handen van wethouder Yigit de Kinderrechtenaward 2022 mochten ontvangen. Een kroon op ons werk. Het is dan ook wrang en onbegrijpelijk dat ik nu niets anders meer kan dan u deze brandbrief te sturen over het voortbestaan van Stichting De Katrol. Want op dat punt zijn we beland na al meer dan 1,5 jaar te opereren in crisisstand als gevolg van eerdere beleidskeuzes. Keuzes die overigens niet alleen ons maar meer van onze partners in het maatschappelijk voorveld raken.

De afgelopen 1,5 jaar hebben wij hemel en aarde bewogen om aansluiting te kunnen blijven houden op het verliezen van de aanbesteding welzijn (als onderaannemer bij DOCK). Dat is, met hulp van velen en dankzij steun van fondsen, tot nu toe gelukt. Maar door tegenvallende resultaten vanuit de RtCo (recht op samenwerking), onzekerheid in het beleid (armoedeaanpak en diens subsidiekaders) maar ook door verkokering van Rotterdams beleid (want wij zitten en op onderwijs, én op welzijn, én op preventie én op armoedebestrijding) ziet het er toch naar uit dat wij weer terug zijn bij af.

Ondanks alle steun die wij vanuit de stad (en vanuit uw organisatie en ambtenaren) hebben ontvangen staat onze organisatie toch op omvallen. De mogelijkheid op aanhaken via de RtCo bleek te mager en te onzeker. De mogelijkheid van steun vanuit het onderwijs/NPRZ is stuk gelopen op bureaucratie. Voor steun vanuit het preventieve jeugdsubsidiekader hoeven wij niet aan te kloppen, want het betreft een welzijnsactiviteit. Voor fondsenondersteuning kan ik u verzekeren dat ook zij naar 16 jaar inzet verwijzen naar de Gemeente. Dus richt ik mij nu een laatste keer tot u drieën. Wij hebben uw hulp nodig: maak het pad vrij voor preventie, voor een sterke sociale basis en help ons helpen, maar structureel. Open het debat en spreek u uit dat u De Katrol een belangrijke partner vindt voor een kansrijker, eerlijker, sterker en daardoor nog mooier Rotterdam. Een structurele partner voor het Rotterdam dat ook u voor ogen heeft. Ga met ons in gesprek over wat er nodig is in Rotterdam en wat u daarin van ons nodig heeft. En stel daar een subsidierelatie tegenover, want anders gaan wij het niet volhouden. Wij kunnen ons preventieve en integrale werk niet blijven doen vanuit een crisisstand. Behalve dat het ons goed werkgeverschap in de weg staat kan ik u verzekeren dat de uitdagingen waar onze gezinnen mee kampen al zwaar genoeg wegen op de belasting voor mijn teamleden.

Onze laatste hoop is om een structurele plek toegewezen te krijgen in het toekomstige preventiebeleid van de stad. Zo niet dan zullen wij genoodzaakt zijn om in september definitief de lichten van de organisatie De Katrol uit te moeten doen. Waarmee de stad een waardevolle bruggenbouwer, krachtversterker en preventief werkende partner in de haarvaten van de meest kwetsbare wijken op Zuid definitief dreigt te verliezen.

In afwachting van uw reactie verblijf ik.

Hoogachtend en met vriendelijke groet,

Sandra Pardoel
directeur Stichting De Katrol